

בוטוין, זאב

זאב, בן אסתר וסלומון, נולד ביום ה' בסיוון תש"ח (12.6.1948) בעיר לבוב שברוסיה. בהיותו בן 9 שנים עלתה המשפחה לארץ והתיישבה בחולון, שם עברו עליו שנות ילדותו ונערותו. בחולון השלים זאב את חוק לימודיו היסודיים והתיכונים, היה חבר בתנועת הנוער העובד והשתתף באירועי ספורט ובפעולות הגדנ"ע. אולם את מיטב זמנו הפנוי הקדיש לקריאת ספרים ולגישויו הראשונים בתחום הניסויים הכימיים.

זאב גויס לצה"ל במחצית אוגוסט 1966 והוצב לחיל השריון. בחיל עבר סדרת קורסים מקצועיים ולבסוף סיים קורס קצינים וקורס קציני שריון. הוענק לו אות מלחמת ששת הימים על השתתפותו במלחמה והוא זכה להערכתם של מפקדיו, אשר ראו אותו כ"קצין נמרץ, בעל רצון עז ללמוד ולהתפתח, אחראי ושופע יוזמה".

בשלהי שנת 1969, עם גמר שירותו הסדיר התנדב זאב להשאיר בבסיס חודש נוסף, עד שיימצא לו ממלא-מקום, ורק אחרי כן החל את לימודיו באוניברסיטת תל-אביב, כפי שתכנן מראש. במשך כל תקופת הלימודים לקראת התואר הראשון בכימיה, היה זאב חבר פעיל בהסתדרות הסטודנטים, התעניין באפשרויות שינוי שיטת הלימודים ושיפורה, השתתף בוויכוחים הרבים שנערכו בין כותלי האוניברסיטה, ואף עבד כמורה בבית הספר החקלאי "מקווה ישראל" כדי לממן את לימודיו. לאחר שהוענק לו התואר הראשון ככימאי במרס 1973, החל זאב לעבוד במקצועו בחברה פרטית בתל-אביב, אלא שלא הסתפק בכך. הוא נרשם ללימודי התואר השני והגיש בקשה לעבוד כאסיסטנט במעבדות הפקולטה למדעי הטבע. כאשר שלשל הדוור לתיבה את המכתב המקווה ובו תשובה חיובית לשתי בקשותיו אלה, כבר לא היה זאב בחיים! ביום שפרצה מלחמת יום הכיפורים נקרא זאב להצטרף כאיש מילואים ליחידתו שבחזית הדרום. הוא השתתף בקרבות הבלימה הקשים נגד המצרים באזור התעלה, והצטיין בתפקידו. לחם עם יחידתו כסמ"פ טנקים באזור גשר פירדאן, 3 ק"מ מזרחית לתעלה ובקרוב זה, ביום י"ב בתשרי תשל"ד (8.10.1973), נפל. זאב הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בקרית-שאול. השאיר אחריו אם ואח. לאחר נופלו הועלה לדרגת סרן.

במכתב תנחומים למשפחה כתב עליו מפקדו: "זאב היה איש שריון מעולה ומפקד למופת. הוא הנהיג את אנשיו בקרב באומץ לב ובגבורה עילאיים ובגופו עצר את שריון האויב שהתכוון להשמידנו"; אומרת עליו אמו: "מכל קרוביו, מכריו וידידיו, לא היה מי שלא אהב את זאב עדין הלב, אשר נהג בכולם באותה אדיבות וכבוד שווים לכל נפש - למן הזבן בחנות ועד לפרופסור באוניברסיטה".

חבריו לעבודה נטעו עצים לזכרו; כן הוקדש לו פרק בחוברת מיוחדת מטעם מכון וייצמן לזכרם של הכימאים שנפלו במלחמה.

(ע"י משרד הביטחון דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי "יזכור", שנערך)